

Posudek diplomové práce Žanety Novákové
Týmová spolupráce ve výuce českého jazyka na střední škole

Každodenní praxe na všech stupních škol ukazuje, že učitelé využívají různé organizační formy výuky v různé míře. Autorka se snaží ve své práci odpovědět na řadu otázek spjatých s využíváním týmové spolupráce ve výuce českého jazyka na střední škole.

Práci nepřiliš rozsáhlou, avšak obsahově poměrně hutnou tvoří jednak část teoretická, jež je věnována zásadním pedagogickým pojmům a souvislostem spjatým s tématem práce, část praktická (výzkumná) a část interpretační. Výzkumné šetření se opíralo zejména o metodu pozorování a metodu dotazníku, jako podpůrnou autorka správně zvolila metodu rozhovoru s učiteli.

Poznatky ze tří vyučovacích hodin odučených ve 2., 3. a 4. ročníku různých středních škol a výsledky dotazníků sledujících postoj žáků k týmové spolupráci jsou velmi důkladně zpracovány a interpretovány. Nevýhodou doprovázející výzkumné šetření byla absence informací o výkonech žáků v prvních dvou sledovaných třídách; mohly být alespoň v jedné z nich zvoleny skupiny homogenní. Poznamenejme, že prezentované přípravy na vyučovací hodiny jsou precizně strukturovány, formulace otázek pro dotazník i jeho rozsah jsou přiměřené. Domnívám se, že se závěry (s.44), jež autorka na základě výsledků dotazníkového šetření vyvozuje, lze souhlasit.

K práci mám několik věcných připomínek. Postrádám upřesnění vyjádření (v posledním odstavci Úvodu), že lze v příloze najít „utvořené věty a souvětí žáků druhého a třetího ročníku“. U zdroje, z něhož vychází tabulka rozdílnosti znaků skupinové práce a kooperativní práce, jsou na s.10 uvedena dvě shodná příjmení (Johnson) – jde o překlep, či o shodná jména dvou autorů? Tato publikace v Seznamu literatury uvedena není. Na s.28 je v tabulce ve sloupci Cíl terminologická nepřesnost („typy větných členů“ namísto „druhy větných členů“), podobně jako v úvodu ke kapitole Aktivita žáků, kde autorka zaměňuje spojení „složky jazyka“ a „složky předmětu“. V Seznamu zkratk (s.3) je nesprávně uvedeno „věta dvoučlenná“ namísto „věta dvojčlenná“.

Sérii navržených aktivit využitelných při skupinovém, resp. koordinativním vyučování bych doporučil rozhojnit, a poskytnout tak učitelům širší spektrum námětů aplikovatelných ve školní praxi, a to jak v rámci jazykového, tak i slohového didaktického systému. Tyto náměty by mohly tvořit rozsáhlejší ucelenou kapitolu.

V práci najdeme několik stylově méně vhodných vyjádření, např. „...poznatky byly vytvořeny“ (3. odst. Úvodu), „téma hodiny znělo druhy vedlejších vět“ (s.30, 2.ř.) či „úkolem žáků bylo vymyslet vypravování“ (s.32). Upozorníme na občasná gramatická a pravopisná pochybení. V textu poděkování je chyba v užití vztažného zájmena, na s.22 (3.ř.) chybí část věty, v úvodu ke kapitole Aktivita žáků (s.21) je kontaminace. Ve 3. odst. Úvodu nemá být čárka před „a dotazníků“, naopak na s.22 (7.ř.) chybí čárka před „a“.

Cíl diplomové práce Žanety Novákové byl splněn. Přes uvedené nedostatky ji doporučuji k obhajobě a navrhuji ohodnotit ji klasifikačním stupněm **velmi dobře**.

PhDr. Zdeněk Suda, CSc.
oponent